UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

VI. De reali Præsentia Christi in Evcharistia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Visual Library

tamen etiam ſignificativè, eò quòd Sacerdos in perſona Chriſti loquens, verè & aſſertivè dicat, *Hoc eſt Corpus meum; Hic eſt Sanguis meus.* Porrò cætera verba ſolùm proferuntur recitativè, ut nempe quondam à Chriſto prolata.

QUÆSTIO VI.

De reali Præſentia Chriſti in Eucharistia.

Chriſtus verè ac realiter, & non tantùm in figura, eſt præſens in Eucharistia.

49. CONCL. I. De Fide certum eſt, ſub ſpeciebus conſecratis panis & vini contineri verè, atque realiter, & ſecundùm propriam ſuam ſubſtantiam, Corpus & Sanguinem Chriſti; non autem tantùm in figura, ſigno, aut virtute. Ita perpetuò tenuit, & credidit Sancta Mater Eccleſia; eſtque contra Hæreticos in pluribus Concilijs, ac noviſſimè in Tridentino *Seſſ. 13. cap. 1. & can. 2.* definitum. Patet inſuper hæc Catholica Veritas ex verbis Chriſti, in ultima Cœna prolatis: nondum enim Apoſtoli ſuſceperant Eucharistiam de manu Domini, cùm ipſe veraciter affirmaret, Corpus ſuum eſſe, quod præbebat, dicendo: *Accipite, & comedite: Hoc eſt Corpus meum.*

Et quomodo?

50. CONCL. II. Chriſtus Dominus peractâ Conſecratione eſt totus tam quoad humanitatem, quàm quoad Divinitatem, ſub ſpeciebus panis, ac vini: tamen ex vi verborum ſub ſpeciebus panis continetur Corpus ejus, & ſub ſpeciebus vini Sanguis; cætera verò concomitanter ſolùm, ſeu vi naturalis illius connexionis, qua partes Chriſti inter ſe copulantur, & qua per Unionem Hypoſtaticam Divinitas ejus humanitati eſt unita. Ita omnes Catholici; atque, ut aliæ probationes omittantur, hæc Catholica Veritas eſt noviſſimè tradita in Concilio Tridentino, *Seſſ. 13. cap. 3.* ſequentibus verbis admodùm dignis, ut huc adducantur, atque in modo loquendi de hoc Sanctiſſimo Sacramento jugiter obſerventur.

Declaratur ampliùs per verba Concilij Trid.

51. *Semper hæc fides in Eccleſia DEI fuit, ſtatim poſt Conſecrationem verum Domini noſtri Corpus, verúmque ejus Sanguinem ſub panis & vini ſpecie unacum ipſius anima & Divinitate exiſtere: ſed Corpus quidem ſub ſpecie panis, & Sanguinem ſub vini ſpecie, ex vi verborum; ipſum autem Corpus ſub ſpecie vini, & Sanguinem ſub ſpecie panis, animámque ſub utraque, vi naturalis illius connexionis, & concomitantiæ, qua partes Chriſti Domini, qui jam ex mortuis reſurrexit, non ampliùs moriturus, inter ſe copulantur: Divinitatem porrò propter admirabilem illam ejus cum corpore, & anima Hypoſtaticam Unionem. Quapropter*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

veriſſimum eſt, tantumdem ſub alterutra ſpecie, atque ſub utraque contineri: totus enim & integer Chriſtus, ſub panis ſpecie, & ſub quavis ipſius ſpeciei parte; totus item ſub vini ſpecie, & ſub ejus partibus exiſtit. Hactenus Concilium Tridentinum.

In Conſecratione fit tranſubſtâtiatio panis & vini in Corpus & Sanguinem Chriſti.

52. Concl. III. Prolatâ ritè Formâ Conſecrationis, panis per veram tranſubſtantiationem convertitur in Corpus Chriſti, & vinum in Sanguinem: atque illicò deſinente totâ ſubſtantiâ panis & vini, ſub iiſdem ſpeciebus incipit eſſe realiter præſens totus Chriſtus. Hæc Concluſio ſimiliter eſt omnium Catholicorum, ac noviſſimè definita in Concilio Tridentino, *Seſſ. 13. can. 2.* ibi: *Si quis dixerit, in Sacroſancto Eucharistiæ Sacramento remanere ſubſtantiam panis & vini, unacum corpore & ſanguine Domini noſtri JESU Chriſti; negaveritque illam mirabilem, & ſingularem converſionem totius ſubſtantiæ panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem, manentibus duntaxat ſpeciebus panis & vini; quam quidem converſionem Catholica Eccleſia aptiſſimè tranſubſtantiationem appellat: anathema ſit.* Hactenus Concilium. Et deſumitur hæc Catholica Veritas ex ipſis verbis Chriſti, de eo, quod ſub ſpecie panis porrigebat Apoſtolis, veraciter dicentis: *Hoc eſt Corpus meum.*

Nihilominùs ſubſtâtia panis, & vini, propriè non annihilatur.

53. Concl. IV. Nihilominùs in dicta converſione, ſeu tranſubſtantiatione panis in Corpus Chriſti, & vini in Sanguinem ejus, propriè ſubſtantia panis & vini non annihilatur. Ita Scotus *4. diſt. 11. q. 4.* D. Thomas *part. 3. q. 75. art. 3.* D. Bonaventura *4. diſt. 11. p. 1. art. 1. q. 3.* & alij. Ratio eſt: quia terminus *ad quem* annihilationis eſt purum nihil: atqui hoc non fit in propoſito; ergo. Minor probatur. Quia deſitioni ſubſtantiæ panis & vini, vi præfatæ totalis converſionis, ſeu admirabilis tranſubſtantiationis, ſuccedit realis præſentia Corporis & Sanguinis Chriſti; & conſequenter propriè loquendo, ſubſtantia panis & vini non annihilatur, ſed potiùs verè ac totaliter convertitur, ſive tranſubſtantiatur in Corpus & Sanguinem Chriſti.

Cautela pro modo loquendi.

54. Cæterùm, quia quoad præſentem materiam nonnulla latet lis de nomine, quidnam videlicet intelligatur per annihilationem: hinc abſtrahendo à dicta difficultate, utpote minùs utili pro praxi, optimum erit, in communibus diſcurſibus ac præſertim Concionibus dicere, quòd panis & vinum peractâ Conſecratione verè tranſubſtantietur, ſeu quoad totam ſuam ſubſtantiam convertatur in Corpus & Sanguinem Chriſti, remanentibus ſolis ſpeciebus, ſeu accidentibus ſuis.

Quamdiu Chriſtus præſens ſit ſub ſpeciebus conſecratis?

55. Concl. V. Chriſtus tamdiu ſub Sacramento Eucharistiæ eſt realiter præſens, donec ipſæmet ſpecies conſecratæ corrumpantur: in eo autem inſtanti Chriſtus Dominus deſinit eſſe præſens, quo ſpecies conſecratæ ita ſunt alteratæ & corruptæ, ut ſi ſub ipſis adfuiſſet ſubſtantia panis, hæc naturaliter deberet deſinere eſſe, & corrumpi. Ita communis Theologorum. Ratio eſt: quia Chriſtus in hoc Sacramento decrevit ſupplere abſentiam ſubſtantiæ panis, & vini; & conſequenter neque citiùs, neque tardiùs vult deſinere eſſe ſub ſpeciebus conſecratis, ac ipſa ſubſtantia panis & vini naturaliter deſineret, ſi adeſſet.

QUÆSTIO VII.

De Neceſſitate ſumendi Eucharistiam ſub alterutra Specie; ubi & de ejus Effectibus.

Non eſt præceptum Divinum, ſumendi Eucharistiã ſub utraque ſpecie.

56. Concl. I. Ex præcepto Divino non eſt neceſſarium, ut omnes Chriſti Fideles ſumant Eucharistiam ſub utraque ſpecie. Ita noviſſimè definitum eſt in Concilio Tridentino *Seſſ. 21. can. 1. & 2.* & oppoſitum aſſerentes anathematis condemnantur. Ratio eſt: quia nullibi habetur tale præceptum. Nam, qui dixit Joan. 7. *Niſi manducaveritis carnem Filij hominis, & biberitis ejus ſanguinem, non habebitis vitam in vobis*: dixit quoque ibidem: *Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum.* Item: *Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita.* Item: *Qui manducat hunc panem, vivet in æternum*; prout rectiſſimè obſervat Concilium Trident. *loc. cit. cap. 1* & ſequuntur Theologi, & Controverſiſtæ unanimiter. Accedit, quòd jam in primitiva Eccleſia fuerit conſuetudo communicandi quandoque ſub una ſpecie; prout ampliùs oſtendunt Controverſiſtæ contra Hæreticos modernos.

Solvitur inſtantia.

57. Nec valet dicere. *Matth. 26.* Chriſtus porrigens Calicem, præcepit, dicens: *Bibite ex hoc omnes*; ergo uſus Calicis omnibus ſub præcepto Divino injunctus eſt. Reſp. enim inprimis, retorquendo argumentum, quia D. Marcus Evangeliſta, *cap. 14. v. 23.* expreſsè fatetur, ac teſtatur: *& biberunt ex eo omnes*; ergo illud Chriſti præceptum jam in ultima Cœna fuit adimpletum, & conſequenter neutiquam reſpiciebat omnes Chriſti Fideles impoſterum naſcituros. Reſp. ulteriùs, illud Chriſti præce-